

Til Landstyret

Her/

29. juni 2006

I henhold til Landstingets forretningsorden § 36 stk. 1 fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Landstyret.

Begrundelse:

Landstingets Erhvervsudvalg samt Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg har fra d. 6. til 10. april 2006 været på orienteringsrejse til Sisimiut og Maniitsoq.

Udvalgenes hensigt med orienteringsrejsen var ved selvsyn at få en nærmere indsigt i den erhvervsudvikling, der foregår i regionen. Udvalgene ønskede tillige input og orienteringer fra lokale erhvervsaktører, således at udvalgene fra førstehånds kilder kunne danne sig et indtryk af de udfordringer og muligheder, som karakteriserer det grønlandske erhvervsliv i dag.

I forlængelse af målsætningen for udvalgsrejsen afholdt Udvalgene møder med kommunernes ledelser, erhvervsråd, fiskeri-, fangst- og erhvervsorganisationer. I samme anledning var udvalgene på flere virksomhedsbesøg inden for fiskeribranchen og de landbaserede erhverv. Udvalgene aflagde besøg hos både store og små virksomheder, og privatejede såvel som offentligt ejede virksomheder.

Udvalgene fik stort udbytte af, at der blev bragt mange forskellige sager op af stor informationsværdi for udvalgsmedlemmerne.

Spørgsmål 1:

Jeg mener selv, at det er sundt med konkurrence inden for erhvervslivet. Det er med til at fremme initiativ og fornyelse inden for de forskellige brancher. Vi har i Grønland efter landets størrelse meget store hjemmestyreejede virksomheder, som ofte i deres erhvervsmæssige aktiviteter uundgåeligt også vil havne i disse konkurrencesituationer med andre virksomheder.

På den ovennævnte udvalgsrejse fik udvalgene fik eksempelvis fortalt, at hjemmestyreejede virksomheder starter op på samme aktiviteter, som private virksomheder har fået held til at starte op. Det blev fortalt, at de hjemmestyreejede virksomheder nedlægger aktiviteter, som de siden hen starter op igen, når det lykkes for private virksomheder at starte op på samme type aktiviteter. Det blev fortalt, at de hjemmestyre ejede virksomheder i disse situationer indleder hård konkurrence mod de ofte små private nystartede virksomheder.

Jeg mener ikke at dette kan være i overensstemmelse med arbejdet for at gøre Grønland til et selv bærende samfund, når de hjemmestyreejede virksomheder, på den måde, bekæmper de private initiativtagere. Hvad nytter det at liberalisere erhvervene, når de hjemmestyreejede virksomheder med hjemmestyrets penge bag sig kæmper for at opnå monopolstillinger ved at udkonkurrere små private iværksættere.

På baggrund af dette vil jeg gerne høre om Landsstyrets politik mht. til de Hjemmestyreejede virksomheders konkurrencepolitik på hjemmemarkedet.

Spørgsmål 2:

I forlængelse af det første spørgsmål skal jeg nævne, at udvalgene erfarede, at der er behov for at se nærmere på virkningerne af de eksisterende konkurrenceklausuler mellem de hjemmestyreejede virksomheder - med henblik på en eventuel revision af disse. Der blev givet udtryk for, at der i en aftale mellem Arctic Greenfood og Royal Greenland findes klausuler, der virker obstruerende for Arctic Greenfoods ønske om aktivitetsudvikling forskellige steder langs kysten.

I en tid, hvor vi har så meget brug for erhvervsudvikling, er det min opfattelse, at sådanne klausuler ikke bør hindre igangsættelse af nye aktiviteter, der kan være til fælles gavn for samfundet. Jeg mener at situationen har ændret sig i dag, hvor også Arctic Greenfoods aktiviteter må baseres på almindelige kommercielle vilkår. Det er min opfattelse af, at det nu må være på tide, at disse nu må tages op til nærmere vurdering. Jeg vil gerne vide om Landsstyret som repræsentant for hjemmestyret har til hensigt, at rette op på sådanne utidssvarende og konkurrencebegrænsende aftaler mellem de hjemmestyreejede virksomheder?

Spørgsmål 3:

Nogle fiskeriaktører fremkom med en del kritik af, at varetagelsen af tildelinger af tilladelser til indsættelse af indhandlingsfartøjer er alt for langsommelig. Fiskerne gav udtryk for, at det selvfølgelig kræver tid at forberede en fiskesæson. Derfor finder de det helt uacceptabelt, at tilladelserne til disse kommer så sent som de gør. Der var et ønske om at tilladelserne blev givet og meddelt i god tid inden fiskerisæsonen starter. Jeg synes, at det er et rimeligt krav. Derfor jeg vil gerne have Landsstyrets svar på, om Landsstyret har faste procedurer for tildeling af tilladelser til indsættelse af indhandlingsfartøjer og hvad Landsstyret vil gøre for at forhindre, at sådanne forhold fortsætter.

Med venlig hilsen

Ruth Heilmann
Medlem af Landstinget
Siumut